

[Ministeren for Grønland.]

delen af lasten fyldt med byggemateriel. Det er blot et eksempel på, hvordan disse tider kan bringe mærkelige forhold frem.

Forudsat at vi stadig kan have vore egne statsskibe sejlene, vil der formodentlig, måske lige bortset fra Julianehåb, ikke de første par måneder opstå nogen nødsituation med hensyn til forsyningen af mere livsvigtige varer. Jeg undtog Julianehåb, og det skyldes, at vi netop i går hørte, at storisen i temmelig stor masse er kommet til farvandene omkring Julianehåb og pakker stærkt dér. Vi stod over for at skulle have et skib til Julianehåb. Vi har ikke turdet sende nogen af vore egne skibe dertil, da de ikke egner sig til at gå i den svære storis. Skulle der ske en katastrofe igen, ville det jo næsten ikke være til at komme over. Det ville være uforsvarligt.

Derimod har rederiet J. Lauritzen visse ishavsskibe, der går på Grønland og på Antarktis, og vi plejer at chartre nogle af disse skibe. Et sådant skib havde man chartret, og det skulle lastes og netop nu i disse dage gå til Julianehåb med forårsforsyninger. Som det også er fremgået af ærede taleres indlæg tidligere i dag, er det desværre imod al forventning ikke lykkedes at få dette skib ekspederet, og der kan derfor ikke vides noget om i øjeblikket, hvornår det kan sejle, men der søges stadig efter udveje derfor.

Går vi længere nordpå i Vestgrønland, vil der selvfølgelig, efterhånden som foråret sætter ind — og det gør det netop nu — for så vidt være en vanskelig tid med hensyn til forsyninger i Grønland, idet der naturligvis er slidt stærkt på efterårsforsyningerne, når vinteren er omme, men der foreligger heller ikke her, så vidt vi ved, nogen akut situation. Situationen kan naturligvis hurtigt ændre sig, nu hvor det bliver forår og man de forskellige steder venter det skib, der plejer at komme; det er da spørgsmålet, om det kommer, og det håber vi naturligvis det gør. Der er som sagt ikke tale om nogen akut nødsituation deroppe.

Jeg vil også lige nævne østkysten; grunden til, at jeg trækker dette frem, er, at det fra anden side er draget ind i diskussionen; ikke i dag, men forleden — i slutningen af sidste uge var det vist — var der noget

herom i Aktuelt Kvarter i Danmarks Radio; det blev da sagt, at hvis man også skulle se på situationen i Østgrønland, måtte man hævde, at den her forsyningsmæssigt var meget værre.

Dette udtryk vil jeg gå stærkt imod, for det er bogstavelig talt grebet ud af luften, idet der slet ikke er tale om at sende noget skib til Østgrønland før om et par måneder, så hvis der er nogen mangel dér, stammer den fra i fjor og er altså ikke en følge af strejken.

Med hensyn til de anlægsvirksomheder, som det ærede medlem hr. Ninn-Hansen også berørte, kan man sige, at naturligvis er der ikke tale om nogen nødsituation på dette punkt. Der er ingen, der rammes på livet, der er ikke tale om livsvigtige varer og forsyninger, men naturligvis er det Grønland, vi taler om, og i Grønland er sæsonen nu engang ikke så lang, som den er hernede. Man må lægge alt arbejde til rette på en sådan måde, at man får mest muligt ud af den forholdsvis korte sommersæson. Der er i øjeblikket sendt 300 danske arbejdere og håndværkere til Grønland. Disse 300 kan med, hvad der i øjeblikket er i Grønland både af arbejde og byggemateriel, have beskæftigelse nok til de kommende to måneder. Det er væsentligst boliger til befolkningen, de arbejder med, og hvis strejken trækker længere ud, står man selvfølgelig over for at skulle tage stilling til at standse visse store anlægsarbejder. Det er jo sådan i Grønland, at programmet må lægges således, at visse arbejder må gennemføres i løbet af sommersæsonen, såsom at få en større bygning under tag, et havneanlæg færdigstøbt o. s. v., så at det ikke skal ødelægges om vinteren. Nogle vil selvfølgelig i en debat som denne sige: hvordan med anlægsvirksomheden? Det er imidlertid ikke således, at hvis strejken trækker ud, falder hele anlægsprogrammet for denne sommer i Grønland. Det er naturligvis slet ikke tilfældet. De fleste arbejder kan komme i gang alligevel, fordi de godt kan tåle efteråret, men der vil naturligvis gå ret vigtige områder ud, og det er begrænset, hvor langt vi kan strække vor ventetid, hvad disse særlige arbejder angår.

Jeg har altså lov til at sige, at man sulter ikke i øjeblikket i Grønland. Man savner vel nok som altid ved vinterens